

Instytut Pamięci Narodowej - Łódź

<https://lodz.ipn.gov.pl/pl6/aktualnosci/40826,Odszedl-Zbigniew-Nawrocki.html>
20.04.2024, 07:54

Odszedł Zbigniew Nawrocki

Nie żyje Zbigniew Nawrocki (1959–2017) – historyk, doktor nauk humanistycznych, wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Wschodnioeuropejskiej w Przemyślu, były dyrektor Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów IPN w Warszawie (dziś – Archiwum IPN) i były dyrektor rzeszowskiego oddziału IPN.

Studiował historię w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie (1981–87). Od 1981 r. członek NZS. W listopadzie i grudniu 1981 r. członek Komitetu Strajkowego w WSP w Rzeszowie, kolporter drugiego obiegu.

Rozprawę doktorską na temat działalności organów bezpieczeństwa publicznego w województwie rzeszowskim w latach 1944–1949, napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. Jana Drausa (dziś – szefa Kolegium IPN), obronił w 1998 r. na Uniwersytecie Jagiellońskim.

We wrześniu 2000 r. dr Zbigniew Nawrocki objął stanowisko dyrektora Oddziału Instytutu Pamięci Narodowej w Rzeszowie. W styczniu 2006 r. został powołany przez ówczesnego Prezesa Instytutu dr hab. Janusza Kurtykę na stanowisko dyrektora Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów IPN w Warszawie. Funkcję sprawował do jesieni 2010 r. Po odejściu z IPN pełnił służbę w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Był autorem i współautorem ponad 40 publikacji naukowych, w tym książek: „Zamiast wolności. UB na Rzeszowszczyźnie 1944–1949”, Rzeszów 1998; „Przeciw Solidarności 1980–1989. Rzeszowska opozycja w tajnych archiwach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych”, Rzeszów 2000; „Rozpracowanie i likwidacja Rzeszowskiego Wydziału WiN w dokumentach UB (1945–1949)”; „Rok pierwszy: powstanie i działalność aparatu

bezpieczeństwa publicznego na Rzeszowszczyźnie (sierpień 1944–lipiec 1945)”.

Sekretarz redakcji pisma naukowego „Studia Rzeszowskie” (tomy: 1–10). Twórca i pierwszy redaktor naczelny „Aparatu Represji w Polsce Ludowej 1944–1989” (tomy 1–9). Sekretarz a następnie redaktor naczelny „Przeglądu Bezpieczeństwa Wewnętrznego” (tomy: 5–13).

W latach 2006–2010 przewodniczący polsko-ukraińskiej grupy roboczej historyków i archiwistów, prowadzących badania naukowe i przygotowujących publikacje źródłowe w ramach serii „Polska i Ukraina w latach 30. I 40. XX wieku. Nieznane dokumenty z archiwów służb specjalnych”.

Wiceprzewodniczący Kapituły Nagrody „Kustosz Pamięci Narodowej”.

Laureat Nagrody im. Jerzego Łojka (Warszawa 2000). W 2009 roku odznaczony przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Jego pogrzeb odbędzie się 4 lipca o 15. 00 w kaplicy cmentarnej w Chmielniku k. Rzeszowa